

ALİŞ FATURALARININ SAHTELİĞİNDEN SATIŞ FATURALARININ DA SAHTE OLDUĞU ANLAŞILAN YÜKÜMLÜNÜN KOMİSYON KARŞILIĞI DÜZENLEDİĞİ FATURA YASAYA AYKIRIDIR

Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulu 27.10.2000 gün, 2000/176 E., 2000/350 K. sayılı kararı ile alış faturalarının sahteliğinden satış faturalarının da sahte olduğu anlaşıl原因 yükümlünün komisyon karşılığı düzenlediği faturaların yasaya aykırı olacağına hükmetti.

Adana 2. Vergi Mahkemesi; *"...tarhiyatın dayanağını oluşturan vergi inceleme raporu ile karşıt inceleme raporlarının birlikte değerlendirilmesinden uyuşmazlık döneminde akaryakıt alımlarına ilişkin belgeleri düzenleyen kişilerden bir kısmının mükellefiyet kayıtlarının bulunmadığı, mükellefiyet kaydı bulunanlar hakkında düzenlenen raporlardan ise, bu kişilerin gerçekte akaryakıt ticareti yapmadıkları komisyon karşılığında gerçeğe aykırı fatura düzenlediklerinin tespit edildiği, davacının toptan ve çok az miktarda perakende satışının bulunduğu, perakende satışları dışında kalan bir kısım satışları için emtia teslimi yapmadan % 2 komisyon karşılığında gerçeğe aykırı fatura düzenleyerek komisyon geliri elde ettiğinin anlaşıldığı, beyanname verme süresinin geçmiş olması nedeniyle geçici verginin aslının aranmayacağı..."* gerekçesiyle davanın kaçakçılık cezalı gelir vergisi ile geçici vergiye bağlı olarak kesilen kaçakçılık cezasına ilişkin kısmını reddetmiş, geçici vergiyi kaldırmıştır.

Yükümlünün temyiz istemini inceleyen **Danıştay Üçüncü Dairesi;** *"...davacının adlarına fatura düzenlediği kişiler ile arasındaki ticari ilişkinin mahiyetinin araştırılmadığı, faturaların gerçek bir mal satışı karşılığında düzenlenmediği hususunda hukuken itibar edilebilir nitelikte bir tespit bulunmadığından varsayım yoluyla faturalar içeriği itibariyle yanıltıcı addedilmek ve komisyon geliri elde edildiği kabul edilmek suretiyle bulunan matrah farkı üzerinden yapılan cezalı tarhiyatta hukuka uygunluk görülmediği..."* gerekçesiyle mahkeme kararını bozmuştur.

Bozma kararına uymayan Adana 2. Vergi Mahkemesi; Akaryakıt satışlarının % 97'lik kısmının gerçek bir akaryakıt, satışını içermediği" şeklindeki ifadesiyle de satışların gerçek olmadığı kabul edildiği gerekçesiyle ilk kararında ısrar etmiştir.

Hüküm veren **Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca** dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü; *"...Tarhiyatın dayanağı inceleme raporları ile ekli belgelerin incelenmesinden, yükümlünün uyuşmazlık döneminde fatura aldığı kişilerin aslında akaryakıt alım satım işiyle uğraşmadıkları gibi bir kısmının mükellefiyet kaydının bulunmadığı, bir kısmının mükellefiyetleri olmasına karşın mükellefiyetle ilgili hiçbir sorumluluğu yerine getirmedikleri, yoklama tarihinde ikametgâh ve işyeri adreslerinde bulunamadıkları, bir kısmının ise yasal defterlerine kaydettikleri alış faturalarının da gerçeğe aykırı olduğunun tespit edildiği, öte yandan 31.1.1996 tarihinde işe başlayan yükümlünün sermaye ve kapasite durumu dikkate alındığında kiraladığı akaryakıt istasyonunda büyük miktardaki alış ve satışı gerçekleştirmesinin mümkün bulunmadığı anlaşılmıştır.*

Yıllık beyanname verme süresinin geçmiş olması karşısında sözü edilen madde hükmü uyarınca kaldırılan geçici verginin eksik beyan edilmiş olması nedeniyle ceza uygulanmasında isabetsizlik bulunmadığı, ancak geçici verginin yıllık vergiye mahsuben peşin alınan bir vergi özelliği taşımasından dolayı yol açılan vergi kaybı nedeniyle kaçakçılık cezası değil kusur cezası uygulanması gerekmektedir. Adana 2. Vergi Mahkemesinin kararının geçici vergiye bağlı ceza yönünden bozulmasına, oyçokluğu ile karar verildi..."